SANCTISS. D. N. SIXTI PP. V.

CONSTITVTIO

Contra illegitimos, legitimatos, criminosos, & reddendis rationibus obnoxios ad aliquam Religionẽ transire volentes, Et contrà Regulares absq; Superiorum licentia de Prouincia in Prouinciam euntes, seu transmigrantes.

SIXTVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM DEI,
Ad perpetuam rei memoriam.

CVM de omnibus Ecclesiasticis ordinibus in ea qua conuenit puritate, & dignitate conseruandis, præcipuam geramus sollicitudinem, tũ verò illud præter cætera nobis cordi est; vt à Regularium personarum Congregationibus, quas tanquam Deo dicatas maximè candor, sanctitasq; decet, cuiuscunq; criminis aut turpitudinis labes, & scandali occasio quàm longissimè arceantur. Siquidẽ res ipsa nos admonet, quàm indecorum sit, & ab ea, quæ diuinæ Maiestati, eiq; consecratis personis debetur, reuerentia, alienum, si eiusmodi homines, qui propter sua scelera, pœnas graues sibi in sæculo propositas timent, quiuè propter immunditiam, & peccata ex quibus orti sunt, notati perpetua ignominia ab omni mũdano honore, & à paterna hæreditate repellũtur, ijdem omnipotenti Deo, tanquã hostiæ offerantur; atq; ad habitandum in domo, quàm decet honor & sanctitudo, inter ministros Domini, cui seruire regnare est, ad sacras functiones quacunque profana præeminentia multò nobiliores, sine vllo delectu admittantur. Cũ etiam secundum legem Moysi, immundi ab ingressu sanctuarij excluderentur, ac sacerdos habens maculam panes Deo suo offerre non posset, nec accedere ad ministerium eius, & quod in holocaustum Domini aut victimam pacificorum offerebatur, id immaculatum esse deberet, vt acceptabile foret, nec vlla macula esset in eo, quòd si maculam habuisset, neque offerendum, neque acceptabile futurum esset.

In Leuitico sæpè, & 11. Paralip. 23. D.
Leuit. 21. C. & D.
Leuit. 22 C. & D.

Ne igitur contingat illegitimè genitos, qui vt plurimùm parentum vitia & incontinẽtiã imitari solent, nec pietatis studio, sed temporaliũ commodorum intuitu, (quia hæreditates maiorum aut dignitates aliquas consequi non possunt) ad Religionẽ confugiunt, vitam quam animo à Religione alieno susceperunt ab institutis Religiosis alienam, plerumque cum dedecore & propriæ salutis dispendio ducere, suisque corruptis moribus, & malis exemplis, quietem & statũ cæterorum Deo famulantium perturbare, aut hac quasi fæce & colluuie ipsarum Religionum honorem, & existimationem lædi; vt deniq; homines, qui hac spe ad filios spurios in peccato gignendos essent propensiores, eò magis abstineant ab huiusmodi carnis flagitijs, quò suæ proli hoc quoque refugium præclusum viderint: Hac nostra in perpetuum valitura cõstitutione districtè interdicimus, & prohibemus,

bemus, ne illegitimi, procreati ex incestu, aut ex sacrilegio (quorum scilicet Parētes consanguinitate, vel affinitate intra tertium gradum inuicem coniuncti fuerint, vel quorum alteruter parens castitatem Deo vouerit) etiam Apostolica, Imperiali, vel Regia, aut quauis alia auctoritate, legitimati, aut natalibus restituti, ad aliquam quorumcunque ordinum, etiam Mendicantium & non Mendicantium, Fratrum, Monachorum, Eremitarum, vel Canonicorum, aut Clericorum regularium Congregationum, aut Hospitalium Religionem, neque ad habitum, nec professionem regulares recipi, vel admitti quoquomodo possint. Quòd si eorum quispiam habitum post publicationem præsentis Constitutionis in futurum receperit, vel professionem posthac emiserit, decernimus habitus susceptionem & professionem ex nunc, prout ex tunc, irritam, nullā & inualidā, nulliusq; roboris vel momenti fore, ac nullum exinde, aut ex huiusmodi voto penitus annullato, obligationis vinculum oriri posse, quinimo illos habitu regulari, ad quem reassumēdum perpetuò inhabiles sint, quamprimum exui, & ab ipsa Religione eijci exterminarique debere. Et nihilominus quicunque Superiores, tam Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Domorum, Collegiorum, & locorum regularium, quàm etiam præfatorū ordinum, Congregationū, Hospitalium, & quarumcūque Religionum Prouinciales, vel Generales quouis nomine nūcupati, qui ex prædictis incestu, vel sacrilegio genitos post dictam publicationem ad habitum receperint, vel ad professionem admiserint, excommunicationis sententiam eo ipso incurrant, à qua eorum nemo, nisi in mortis articulo constitutus, ab alio quàm Romano Pontifice absolutionis beneficium valeat obtinere.

SED ne ijs, qui in humilitatis Spiritu, Deo, & Religioni seruire, & pœnitentiam agere intra Monasteria vel domos regulares, cupiunt, ad sanctum huiusmodi propositum via penitus præcludatur, permittimus, vt præfati illegitimi, ex dictis incestu, aut sacrilegio geniti ad habitum Conuersorū, seu famulorū in Monasterijs, vel domibus regularibus seruientium recipiantur; & in ipsis Monasterijs, seu domibus regularibus ad seruilia ministeria, viliora obsequia, humiles functiones, atque abiecta seruitia admitti possint, ea tamen conditione, vt ad habitum religiosorum, vel ad professionem quam Religiosi emittere solent, emittendam, necnon ad omnes non modo sacros, sed etiam minores ordines, vel ad Clericalem characterem, denique ad cuncta Ecclesiastica officia, & functiones, & ad ascendendum ad altiores gradus sint eis portæ perpetuò clausæ, & obseratæ.

QVO ad reliquos verò non ex incestū præfato, nec sacrilegio, sed ex quouis alio minus legitimo toro natos, spurios, vel naturales, etiam vt præfertur, vel aliàs legitimatos, qui ob meliorem vitæ frugē, Religionem ingredi cupiunt, statuimus, & ordinamus, eos ad Religionem admitti non posse, aut debere, nisi prius illorum vita & moribus diligenter cognitis, & circumstantijs vniuersis, quæ circa idoneitatē personæ attendendæ erunt, consideratis, ac de Religionis zelo, pietate, integritate, & doctrina fidedignis testimonijs adeò commendati fuerint, adeò bonam indolem, & specimen virtutis præseferāt, ac tot merita eis suffragentur, vt defectum natalium suppleant, eorumque receptio vniuersæ Religioni cōmodo, & vtilitati profutura videatur. Et super hoc ipso in Generali vel Prouinciali Capitulo, matura deliberatione habita, Generalis vel Prouincialis Superioris, ac Diffinitorum vnanimi consensu approbati, & ad habitum regularem admissi extiterint: & tamen hi sic recepti ad gradus, honores & dignitates sui ordinis obtinen̄. perpetuò inhabiles, & illorum incapaces remaneant, nisi super hoc cum eis fuerit auctoritate Apostolica specialiter dispensatum: Si quis autem eorum aliàs quàm vt prefertur, recipietur, professio similiter nulla sit, atque ipsi habitu priuari, & à Religione eijci debeant, eorūq; receptores, excommunicatione, vt supra, innodati ipso facto existant.

Cæterum quoniam sæpè se vitia ingerunt, & se esse virtutes mentiuntur, ac multi decoctores post dilapidatam rem familiarem, & contractam ingentē vim æris alieni, aut interuersam alienam pecuniam eorum fidei creditam, vt ratiocinia effugiant, Alij post furta, latrocinia, rapinas, homicidia, aliaue facinora patrata, etiam banniti aut damnati, seu qui meritas pro suis delictis pœnas metuunt, non pia intentione, sed ad euitandam legum & iudiciorum seueritatem, quia tuto in sæculo viuere nō possunt, tūc demum quærunt à Religione auxilium, quando aliunde illud non sperant, vnde sub habitu, & nomine Religiosorum, animum Religioni inimicum & inueterata vitia retinēt, neq; alios, qui sancta vocatione vocati sunt, patiuntur tranquillè diuinis obsequijs insistere, in grauem Dei offensam, Religionis opprobrium, & scandalum plurimorum: vt his quoq; subterfugij & impunitatis spes omnis tollatur, auctoritate Apostolica, & tenore præsentium, etiā perpetuò statuimus & ordinamus, iuuenes, aut viros adultos, maiores sexdecim annis, nō aliter in aliquam Religionem recipi posse, nec debere, nisi prius de eorum parentibus,

patria,

patria, deq; anteacta vita, & moribus diligenter inquiratur; & ex accurata informatione, & fidedigna relatione compertum & exploratum sit, eos neque aliquorum criminum, qualia sunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia similia aut grauiora, reos vel suspectos existere, vt propterea damnati sint, aut ne damnentur formident, neque ingenti ære alieno supra vires facultatum suarum grauatos, vel reddendis ratiocinijs ita obnoxios, vt ex huiusmodi causa, lis, vel molestia eis iam illata, vel timendum sit ne inferatur: Nisi deniq; constet, ipsos nō humana aliqua ratione, sed tantum deuotionis, & pietatis feruore, vitam Religiosam sponte, & ex animo elegisse: Deque his omnibus in Generali, vel Prouinciali Capitulo plena, & indubitata fide facta, tam Superioris generalis, seu Prouincialis, quàm Diffinitorum cōsensu approbati, & ad habitum regularem admissi fuerint. Omnes autē, & quoscunque, vt dictum, est criminosos vel suspectos, aut æri alieno, vt etiam diximus, vel rationibus reddendis obligatos, ad Religionem perpetuo inhabiles declaramus. Etsi qui eorum contra præsentem nostram constitutionē temerè admittetur, tā susceptionē habitus, quàm professionem, & inde secuta, ex nunc, prout ex tunc pari modo irritamus, & annullamus, viribusq; & effectu carere decernimus: ac iubemus, eos qui sic de facto recepti erunt, habitu spoliari, & à Religione expelli: & nihilominus si expulsi non fuerint, volumus, & pariter declaramus habitus susceptionem, & professionem penitus nullam esse & censeri, ac propterea attenta nullitate habitus & professionis, licere quibuscūque Iudicibus, & Curijs etiam sæcularibus, ad quos, seu quas spectat contra eos, vt prius iuris & facti remedijs opportunis, ex officio, vel ad cuiuscunque instantiam, vel querelā ciuiliter, criminaliter, aut mixtim procedere. Quare volumus, vt cuiusque iuuenis, aut viri maioris xvj. annis à sæculo ad Religionem transeuntis, approbatio, admissio, & receptio in Generali vel Prouinciali Capitulo, vt supra ordinatum est, pro tempore fiant, necnō Religiosi sic recepti nomen, & cognomen, quibus in sæculo vtebatur, & patria in actis ipsius Capituli describantur, & notentur. Et insuper quoscunq; Religiosos, eorumq; Superiores, qui aliquas personas, vt dictum est, inhabiles post hanc Constitutionem publicatam receperint, voce actiua & passiua, necnon officijs, gradibus, honoribus, & dignitatibus quibuscunque per eos obtentis eo ipso in perpetuum priuamus, & tam illis priuatos, quā ad illa, & alia quæcunque imposterum obtinenda perpetuo inhabiles, eorūque incapaces decernimus, & declaramus.

SED, & quia interdum Satanas in Angelum lucis se callidè transfigurat, ac perditi 2. Corint.
quidam, & facinorosi homines, quod sæpè vidimus & experti sumus, instigante antiquo 11.
Pacis & Religionis hoste, non veriti sunt temerario ausu habitum Religiosorum assumere, ea mente, vt veluti sub ouina pelle lupi rapaces, per dolum, & insidias Christifideles incautos, & nihil mali à Religiosis suspicantes opprimerent, siue vt post scelera perpetrata, viam faciliorem ad fugam haberent, siue vt banniti Curiæ sæcularis, quæ eos propemodum interceptos persequebatur, manus effugerent, & contigit aliquando ipsos Sicarios, Religiosis vestibus indutos, à veris Religiosis hac fraude deceptis, intra domos Regulares hospitio receptos fuisse, Prohibemus eodem modo atque interdicimus, ne quis Regularis ex vna Prouincia ad aliam Prouinciam sui ordinis transeundo; etiam in itinere, intra aliquod Monasterium, domum vel locum alterius Prouinciæ ad habitandum, vel tanquam hospes recipi, aut ad modicum tempus diuertere possit, nisi à Superiore eius loci vbi residet, expressam licentiam discedendi in scriptis obtentam, seu litteras obedientiæ vel commendatitias secum deferat, atq; exhibeat, vel nisi ita cognitus sit ijs, ad quos diuerterit, vt de eius persona, nullus omnino dubitationi, aut suspicioni locus relinquatur. Ideoque præcipimus vniuersis, & singulis locorum Ordinarijs, eorumque Vicarijs in spiritualibus generalibus, vt per suos Officiales, Ministros, vel executores curent ab omnibus personis regulari habitu indutis, quas per suas Ciuitates vel diœceses iter facere, vel transire, & ad quæcunque Hospitia, vel diuersoria se recipere contigerit, diligenter perquiri, num huiusmodi litteras obedientiæ, seu commendatitias secum deferāt, quòd si eos dictas litteras non habere, vel ignotos esse deprehenderint, possint contra ipsos etiam, tanquam dictorum criminum suspectos procedere, & tamdiu illos sub custodia detinere, donec certa de eisdem notitia habeatur. Et tamen volumus, vt, ij qui etiam pietatis vel hospitalitatis prætextu, regulares alterius Prouinciæ ignotos, aut sine licentia, vel litteris vt supra receperint, dictas pœnas priuationis vocis actiuæ & passiuæ, necnon officiorum, graduum, honorum & dignitatum obtentorum, atq; inhabilitatis perpetuæ pariter incurrant. Decernentes sic in præmissis omnibus per quoscunq; iudicari debere. Necnon irritum & inane, si secus à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

QVO-

QVOCIRCA Venerabilibus fratribus nostris .S. R. E. Cardinalibus dictorum ordinum, Congregationum, Hospitalium, & locorum Regularium apud nos, & Sedem Apostolicam protectoribus, nunc & pro tempore existentibus, ac locorum ordinarijs præfatis, per Apostolica scripta mandamus, vt eorum vnusquisque, per se, vel alium, seu alios, Cardinales quidem in suę protectionis, ordinarij verò in suarum Ciuitatum, diœcesum, & districtuum regularibus locis, curent præsentes litteras publicari, easq; perpetuò firmiter, & inuiolatè obseruari, Inobedientes, censuras & pœnas prædictas incurrisse declarando, illasq; etiam iteratis vicibus aggrauando, Inuocato etiam si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcunque ordinum, Congregationum, Hospitalium, & Religionum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis, & litteris Apostolicis quorumcunq, tenorum existant, per quæ pręsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus præsentis Constitutionis impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus quorumq; totis tenoribus habenda sit in his litteris mentio specialis. Quæ omnia quatenus eidem constitutioni in aliquo aduersentur, illorū tenores pro expresis habentes, perpetuò tollimus, annullamus & abrogamus, ac nolumus cuiquam suffragari, aut si Superioribus, & personis dictorum Ordinū, Congregationum, Hospitalium cōmuniter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultū, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari nōn posint per litteras Apostolicas, nō facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mētionem.

MANDAMVS verò easdem præsentes ad valuas Basilicę Principis Apostolorū de Vrbe, ac Cācellariæ Apostolicæ de more publicari, & affigi, illarumq; exēplis etiam impresis, Prælati Ecclesiastici sigillo, & Notarij publici subscriptione munitis, eandem fidem in iudicio, & extra illud haberi, quæ eisdem originalibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdictorum, prohibitionum, statutorum, ordinationum, declarationum, decretorum, voluntatum, permisionis, irritationis, annullationis, iusionis, priuationis, præcepti, sublationis, abrogationis, & mandatorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotētis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, sexto Cal. Decemb. Pontificatus nostri anno Tertio.

Hipp. Card. Aldobr. pro Dat.

Tho. Thom. Gualterutius.

Registrata apud eundem Thomam Secretarium.

A. de Alexijs.

Anno à Natiuitate Domini, Millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Indictione decima quinta, die vero Veneris vigesima septima Mensis Nouembris, Pontif. Sanctiß. in Christo Patris, & D.N.D. Sixti diuina prouidentia Papæ .V. Anno eius tertio: Retroscriptæ litteræ Apostolicæ affixæ, lectæ & publicatæ fuerunt in valuis seu portis S. Ioannis Lateranen. & S. Petri Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ & acie Campi Floræ, & per aliquot temporis spatium dimisse, per Nos Io. Baptistam Bagni, & Octauium Tagliettum S. D. N. PP. Curs.

Alex. Parabiachus Mag. Cursorum.